

ØKONOMI- OG ERHVERVS-
MINISTEREN

1. maj 2007

Besvarelse af spørgsmål 13 ad L 199 stillet af Erhvervsudvalget den 17. april 2007.

ØKONOMI- OG ERHVERVS-
MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

Spørgsmål 13:

Hvad er baggrunden for, at der i lovforslagets § 11 indføres en generel fradragsret for kurstab på lån hos selskaber, blot de pågældende lån er med sikkerhed i fast ejendom, skibe eller garanti fra offentlig myndighed?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for skatteministeren, og modtaget følgende svar, som jeg kan henholde mig til:

”Efter de gældende regler er udgangspunktet i kursgevinstloven, at selskaber har fradragsret for kurstab på gæld, jf. kursgevinstlovens § 6.

Kursgevinstlovens § 7, stk. 2, fastsætter som en undtagelse herfra, at kurstab på gæld ikke kan fradrages, såfremt indfrielse skal ske til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på det oprindelige udstedelsestidspunkt. Dette gælder dog kun gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente opfylder mindsterenten.

Baggrunden for bestemmelsen i kursgevinstlovens § 7, stk. 2, er, at den modsvarende kursgevinst hos kreditor vil være skattefri, hvis kreditor er en fysisk person, jf. kursgevinstlovens § 14, stk. 2, hvorefter der ikke er skattepligt af kursgevinst på fordringer i danske kroner, der opfylder mindsterenten.

Efter de gældende regler har realkreditinstitutter m.v. en undtagelse fra reglen i kursgevinstlovens § 7, stk. 2. Baggrunden for denne eksisterende undtagelse er, at realkreditinstitutter uden denne undtagelse ville blive udsat for en asymmetrisk beskatning, jf. de specielle bemærkninger til lovforslagets § 11, nr. 1.

Lovforslaget indebærer, at andre end realkreditinstitutter får mulighed for at udstede obligationer til finansiering af lån. Lovforslaget nødvendiggjorde derfor af konkurrencemæssige årsager en udvidelse af

realkreditinstitutternes undtagelse til kursgevinstlovens § 7, stk. 2.

Det har i den forbindelse været vurderingen, at udvidelsen bør omfatte alle selskaber og fysiske personer og dødsboer, der driver pengeæring, således at udvidelsen ikke indebærer selektivitet, hvad der ville være i strid med EF-traktatens statsstøtteregele. Det har endvidere været vurderingen, at udvidelsen både bør gælde de situationer, hvor lånet optages i et pengeinstitut eller realkreditinstitut m.v. på grundlag af obligationsudstedelse og de situationer, hvor lånet optages direkte uden mellemliggende obligationsudstedelse.

Ved den foreslåede ændring udvides området for den asymmetri, der opstår, hvis debitor har fradragsret for kurstab på gælden, mens den tilsvarende kursgevinst hos kreditor er skattefri, jf. ovenfor om baggrunden for kursgevinstlovens § 7, stk. 2. For at begrænse muligheden for at udnytte denne asymmetri er det foreslået, at knytte tabsfradraget til de situationer, hvor der er sikkerhed i fast ejendom, skibe eller en garanti fra en offentlig myndighed.

Med den foreslåede ændring er der således foretaget en afvejning imellem hensynet til at opnå en konkurrencemæssige ligestilling mellem selskaber, der udsteder obligationer eller optager lån på den ene side og hensynet til ikke at åbne op for omfattende skattespekulation på den anden side.”